

„De Wessaner“

Redactie:
Raadhuisstraat 18
Administratie:
Burg. Verstegeenstr. 76
Bankrelatie:
Rabobank Westzaan
Rek. nr. 37.01.23.506
Gironr. bank: 355379

Uitgave van de „Westzaanse Gemeenschap“

School De Reef in contact met Zweedse school

Via bemiddeling van oud-plaatsgenoot Henk van Woensel heeft school De Reef contact opgenomen met een soortgelijke school in het Zweedse Traryd. De school staat tegenover de woning van de Van Woensels met de naam de Kroosduiker waardoor de naam van ons dorp nog dagelijks in het hoge noorden circuleert.

Henk van Woensel woonde oorspronkelijk in Friesland en tijdens een uitwisseling met de korfbalvereniging Roda leerde hij Bep Jansen kennen. Het klikte direct en toen Henk het in het heitelân niet meer zo zag zitten kwam hij naar Westzaan waar hij met Bep trouwde. Ze kregen een woning in de J.J. Allanstraat in het inmiddels gesloopte houten buurtje tussen nu Ans Havik en de sloperij van Jan Smit. Ruim 20

jaar wonen zij in Traryd dat net als Westzaan door een grote stad is ingelijfd, maar toch probeert de eigen identiteit zoveel mogelijk te handhaven. Hij werkte hier in een elektronisch bedrijf, maar is nu met de VUT en zit niet stil. O.a. treedt hij op als tolk tussen de plaatselijke politie en kamperende Nederlanders, waardoor al veel misverstanden konden worden opgeruimd. De Van Woensels, inmiddels in het bezit

van de Zweedse nationaliteit, brachten het vorig jaar een bezoek aan Westzaan waar zij logeerden bij de familie Baarsen Parkstraat 37, die eerst in de J.J. Allanstraat hun burens waren. Toen werden reeds de eerste mondelinge contacten over de uitwisseling gelegd. De familie Baarsen heeft ook een bezoek aan Zweden gebracht. Men vindt het een mooi land en vertelde dat Henk van Woensel, die in Westzaan bekend stond om zijn uitgebreide geitenfarm, in het Zweedse dorpje een echte duizendpoot is. Zij waren bijzonder getroffen door de wijze van isolatie van de woningen waar zelfs bij 26 graden onder nul de kraan niet befrist.

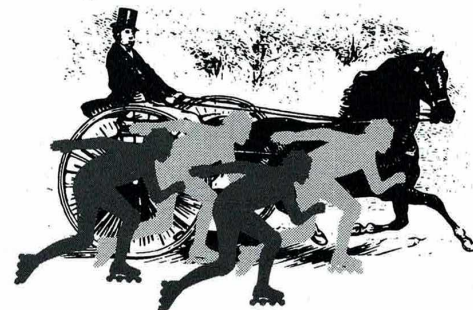
De eerste trek meer dan een daalder waard

Goed voorbeeld doet goed volgen. Dit gezegde kreeg inhoud toen leden van Dorpscontact, aangevuld met een enkele vrijwilliger, de heinhaak ter hand namen en met het grote karwei van het schone van de kopsloten begonnen. Uit de sloot bij Lambert Melisz haalde men een gigantische hoeveelheid rommel boven water, waaronder een bijna complete fiets. De

jeugd was vertegenwoordigd door de negenjarige Yoeri Hauzendorffer, maar ook uit die categorie kunnen er meer bij. Dat het initiatief nut heeft is bewezen. Aan u de taak om zich bij de werkers te voegen, want praten over het milieu heeft alleen zin als men er wat voor doet!!

28 juni

Aan de regel

Aantekeningen uit de geschiedenis van het dorp Westzaan
door Nico Heermans

(30) Was getekend: *Blauwe Dirck*

Het zal u als lezer van deze rubriek niet opgevallen zijn. Of toch wel. Ik heb een zwak voor namen. Familiennamen bedoel ik dan. Waarom heet iemand Naaktgeboren of Vroeg in de Wei? Wanneer en hoe is zo'n naam ontstaan? Dit is mateloos boeiend. Veelal is het ontstaan, de herkomst van een achternaam niet meer te achterhalen. Soms wél. Een voorbeeld is het Westzaanse geslacht Blauw of Blaauw.

Omstreeks 1600 werd in ons dorp geboren een Dirck Dircksz. Hij droeg de merkwaardige bijnaam Blauwe Dirck. Zijn naam komt voor in een oud lidmatenregister uit ongeveer 1660 van de Friesch Doopsgezinde Gemeente in Westzaan. Dat is de Zuider Vermaning, voor een goed begrip. Het geslacht Blaauw heeft altijd tot die Gemeente behoord. Het is in die tijd, dat in onze streek de familienamen zich aarzelend gaan vormen. Met vreemde effecten soms. Een voorbeeld. Zo woonde rond 1680 in de Middel Gerrit Pietersz Verweel. In zijn testament lezen we dat zijn broer zich noemde: Jan Pietersz Sol (?). Vanaf omstreeks 1660 begint de bijnaam "blauwe" te verdwijnen. De familienaam ontstaat. Want de kinderen van Blauwe Dirck noemden zich al Blauw of Blaauw. Een vraagteken blijft echter de oorsprong van die bijnaam. Grappenmakers veronderstellen wel eens verband met Dircks gelaatskleur, mogelijk veroorzaakt door een regelmatige consumptie van alcohol. Uitgesloten is dat natuurlijk niet, maar er is toch geen aanwijzing in die richting. Eerder denk ik toch aan een meer algemene achtergrond, omdat de

naam Bla(a)uw ook elders in de Zaanstreek en in het land voorkomt. Zonder dat er van een verwantschap met de Westzaanse familie sprake is.

Uitgebreid nageslacht

Uit het huwelijk van Blauwe Dirck met Trijntje Cornelis Bleekers ontwikkelde zich een uitgebreid nageslacht. Ik moet mij tot enkele afstammelingen beperken. Kleinzoon Gerrit Cornelisz Blaauw (ca. 1660 - 1712) ontmoetten we al in de vorige aflevering die over de Witte Villa handelde. Een opvallend man, die Gerrit. Hij was 8 jaar voorzanger en 22 jaar diaken bij de Doopsgezinde Gemeente in de Zuid; bovendien hield hij in een fraai handschrift de boeken en memorialen van die kerk bij. We noemen twee zoons, geboren uit zijn huwelijk met Aagje Kuiper. Cornelis Gerritsz (1683 - 1755) kwam eveneens in de vorige aflevering ter sprake. Hij zette de houthandel van zijn vader met de molen De Huismusch voort. En hij ontwierp het huis met de psalm, u hebt dat al gelezen. Een jongere broer van Cornelis heette óók Cornelis. Merkwaardig, althans in onze ogen. Destijds

kwam dat vaker voor. Dat gaf natuurlijk wel aanleiding tot misverstanden. De jongste broer vond een oplossing. Hij noemde zich Cornelis Kuiper Blaauw. Aldus voegde hij de naam van zijn moeder toe.

Huis als traditie

Kuiper Blaauw (overleden 1774) was van beroep eveneens houthandelaar. Een familietraditie. Hij woonde in het huis dat nu aan het Zuideinde 152 staat. Het pand is echter door een latere eigenaar, Jacob Kruyt, na 1800 ingrijpend verbouwd. De woning, thans eigendom van S. van der Zee, verkeert momenteel in een uitermate slechte conditie. De bij dit artikel geplaatste oude opname stamt uit betere tijden. Kuiper Blaauw werkte met een houtzaagmolen die achter de genoemde woning stond. Hij doopte die molen De Blaauwe Kuiper, een toespeling op z'n familienaam. Zijn fantasie ging nog verder. Volgens een ooggetuige uit de vorige eeuw was op het molenbord een in blauw geklede man afgebeeld, bezig met voor een huis een vat te kuipen. De molen is in 1887 afgebroken en in Noord-Brabant weer opgebouwd. Maar de sloot die benoorden het huis en langs de ijsbaan loopt, heet vandaag de dag nog altijd de Blauwe Kuiper.

In de volgende aflevering brengen we een bezoek aan de Oosterbuurt. Maar we gaan eerst met vakantie. U hebt dus ruimschoots de tijd om na te denken waar we dan belanden.

Hartelijk dank

Voor de vele blijken van belangstelling die wij bij de herdenking van ons 50-jarig jubileum mochten ontvangen zeggen wij u hartelijk dank. Het heeft ons goed gedaan dat er zovelen op de receptie zijn geweest en daarin hebben wij de band geproefd die al die jaren tussen u en ons persoonlijk is ontstaan. Overweldigend waren de vele bloemstukken, fruitmanden, cadeaubonnen en enveloppen met inhoud die werden aangeboden. Leuk is het voor u te weten dat wij voor het geld binnenkort een bim-bam-klok willen kopen en dat vormt een aandenken voor de prettige wijze waarop u en wij in al die jaren met elkaar zijn omgegaan.

Fam. Hotting

Kopij

In juli verschijnt De Wessaner niet. Kopij bestemd voor het augustusnummer inleveren vóór 6 augustus a.s. op het adres Raadhuisstraat 18. De krant zal na 24 augustus verschijnen. Alle medewerkers van De Wessaner wensen haar lezers een prettige vakantie toe.

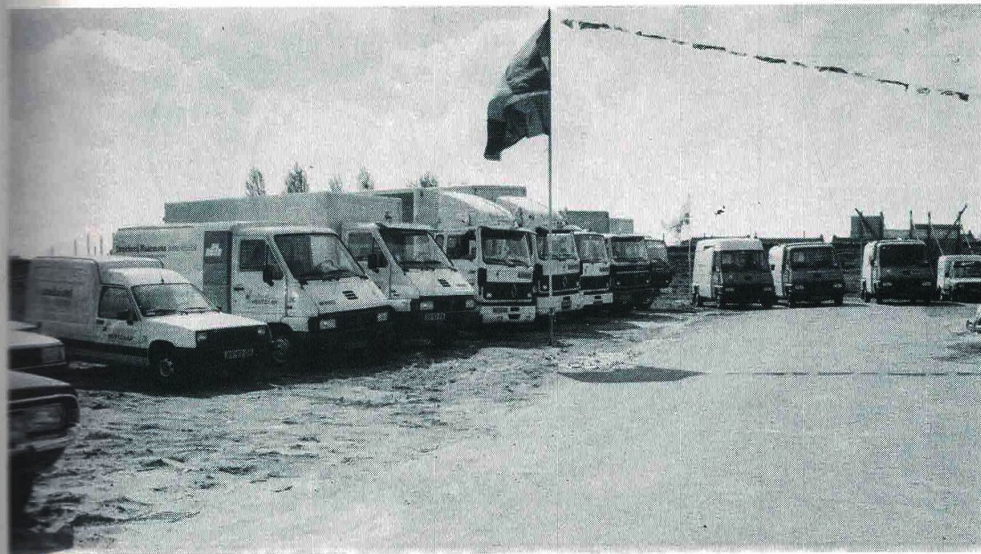
Bodendienst Westzaan op zijn plaats

"Voor je doorzettingsvermogen, voor je durf en voor je werklust" was de tekst bij een bloemstuk dat werd aangedragen bij de opening van Wim Tuyns nieuwe bedrijf op het industrieterrein De Groene Jager aan het Zuid-einde 83a waarmee hij zijn bezittingen op één erf kon onderbrengen. Een toepasselijke tekst, want juist deze eigenschappen hebben deze jonge directeur, die in 1976 de zaak van Nico Koops over nam, groot gemaakt.

Durf

Het was een waagstuk toen hij met één auto zijn bodendienst begon. Hij kende al enigszins het klappen van de zweep daar hij als chauffeur bij Koops al een deel

van de klantenkring kende. En toen deze koos voor een baan bij de houtwarenfabriek Rem in de Noord Oostpolder was Wim Tuyn de aangewezen man om de zaak voort te zetten. Het was nog de tijd dat bode- en lijndiensten volop floreerden in het korte

werk, terwijl hiernaast groepstransporten werden uitgevoerd vooral op gebied van het verpakkingsmateriaal door het gehele land.

Werklust

In de loop der jaren ontstonden er meerdere vormen van vervoer met de service aan de klanten op het eerste plan. Sommige klanten wilden kleine partijtjes, monsters of modellen snel op de plaats van bestemming brengen en daarvoor was de koeriersdienst het aangewezen transport. Wim Tuyn had begrip voor deze nieuwe vraag en pakte ook dit onderdeel van de markt. Zijn werklust werkte stimulerend op het personeel dat niet te beroerd was als er eens een haastklus extra moest worden uitgevoerd. Dit systeem is veel bedrijven zeer welgevallig en dat is dan ook de reden dat men ook ver buiten Westzaan de naam van Bodendienst Westzaan uit het hoofd kent.

Doorzettingsvermogen

In dit vak moet men alle nieuwe ontwikkelingen volgen ook al kost het heel wat investeringen. Hierbij behoort ook de opslag van goederen die niet direct kunnen worden afgeleverd, maar eerst enige tijd moet worden opgeslagen. In de nieuwe vestiging is hiervoor voldoende ruimte en zo wordt ook op dit front de zorg van de klant weggenomen. De bedrijfsvoering vraagt om verschillende types auto's voor vele soorten van vervoer. Het werk op de weg is er de laatste jaren niet gemakkelijker op geworden en Wim Tuyn kent uit ervaring de ongemakken waarmee zijn tien man sterke chauffeursbestand, vooral in de binnensteden te maken heeft.

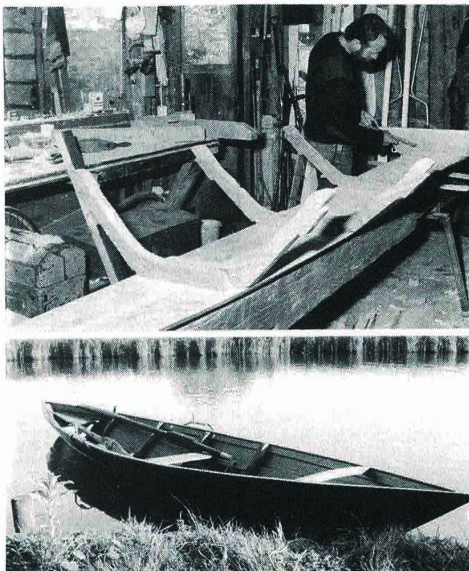
Plaatsgenoten en hun hobby

Veel hobbyisten hebben hun liefde voor aan het toeval te danken. Ook Peter Lagerweij, Watermolenstraat 26, zou men onder deze groep kunnen plaatsen, want zijn hobby, het bouwen van Oostzanerjollen, werd geboren toen het niet meer verantwoord was zijn eigen boot te betreden zonder gevaar te lopen te zinken. Hij was echter zo verknocht aan het ranke en voor ons water-weidegebied zo hanteerbare vaartuig dat hij besloot zelf een boot te bouwen. Niet zo'n eenvoudige zaak, want voorbereide bouwtekeningen, waarbij een kind de was kan doen, zijn voor Oostzanse jollen niet voorhanden. Zijn eigen boot diende als voorbeeld en ruim een half jaar geleden werd in zijn schuur de kiel gelegd voor een nieuw exemplaar.

Niet zo eenvoudig

De bouw van een echte Oostzaner jol is niet zo'n eenvoudige zaak, want het aanbrennen van de rondingen die de boot een fikse snelheid en een praktisch geluidloos voortbewegen garanderen moet tot op de millimeter nauwkeurig worden uitgevoerd. Was een jol vroeger alleen maar goed als hij van eikehout was gemaakt, dat veranderde toen ook buitenlandse houtsoorten op de markt kwamen. Peter gebruikt Iroco en dat vindt hij een uitermate geschikte houtsoort. De eerste proefvaart werd met belangstelling tegemoet gezien, maar de kritiek verstomde toen men snelheid en wendbaarheid bekeek. Een succes voor de

bouwer die zo enthousiast was dat hij direct de kiel legde voor een volgend exemplaar. Momenteel hebben zich reeds enige geïnteresseerden gemeld die de Oostzanerjol als vaartuig voor ons water- en weidegebied ideaal vinden. Daar het aantal vaarboeren is verminderd worden de jollen gebruikt door de natuurvorschers die weten dat het echte vogelleven in de ondiepe binnenslootjes het beste kan worden meebelevd.

Wie kan ons helpen?

In verband met het organiseren van een reünie van leerlingen van de Zandijker U.L.O. in de jaren 1943/'44, zijn wij op zoek naar de adressen van die leerlingen.

Velen hebben wij al gevonden, maar soms is niet na te gaan waar bepaalde personen zijn gebleven. Om ons daarbij te helpen zijn er misschien nog mensen die weten waarheen de volgende mensen verhuisd zijn:

Kees Bethlem, woonde indertijd op de Watermolenstraat.

Wietske Waterlander, heeft enige jaren gewoond in het huisje waar nu de fam. Meier woont, J.J. Allanstraat 344.

Henk Geuzenbroek, woonde voorheen op het Weiver.

Adrie en Alie van der Vlerk, waarschijnlijk uit Ijmuiden geëvacueerd ze woonden in een klein houten huisje op het Weiver.

Wie ons hierover iets kan vertellen zijn we zeer dankbaar, dan schieten we aardig op. Mocht u iemand hiervan spreken, de reünie is op 31 oktober in De Prins te Westzaan. De reünie-commissie bestaat uit: Francien Dannijs-Reisiger, Schoorl, Eva v.d. Berg-Briel, Egmond Binnen, Truus Davidzon, J.J. Allanstraat 229, Westzaan, tel. 162589 en Trijnie Roos-Venema, J.J. Allanstraat 384a, Westzaan, tel. 281350.

Werk en hobby gaan samen

Im en Jan Vos hebben enige keren met het idee gespeeld om de zaak de zaak te laten en de vertrouwde winkel aan het Weiver op te geven. Ziekte van eigenaar Jan was daar de oorzaak van. Dat de plannen toch niet door gingen komt op rekening van de publieke opinie die veel drang uitoefende, maar toch ook omdat beiden zo verknocht waren aan het werk dat zij er moeilijk afscheid van konden nemen.

Piet Vredenburg was de winkel op Weiver 95 begonnen, maar deze handelsman in hart en nieren moest meer. Hij wilde zijn vleugels meer in de breedte uit slaan en daar was de behuizing aan het Weiver minder geschikt voor. Hij verhuisde naar Zaandijk en het echtpaar Im en Jan Vos nam de zaak over. Zij pasten in het patroon van het kleine zaken doen en bouwen, dank zij hard werken, iets op. Jan regelde de inkoop en had een ventwijk, terwijl Im de klanten in de winkel bediende. Een winkel zonder toonbank, maar wel met een bepaalde sfeer waar de klanten de produkten van nabij kunnen aanschouwen. Groente en fruit zijn de hoofdartikelen, maar de planken aan de wanden bevatten vele dagelijks benodigde verpakte kruidenierswaren.

De klant koning

In de loop van de jaren is het winkeltje een zaak geworden waarbij het oude gezegde van de klant is koning nog opgeld doet. Voor de wachtenden staan er krukken en het gebeurt maar zelden dat er iemand weg loopt als het te lang duurt. Er is één weegschaal en één telmachine en dan is het wel eens behelpen als beide echtelieden de bediening ter hand nemen. De vrouwen vormen het grootste deel van de klantenkring en het is dan ook niet zo verwonderlijk dat er volop nieuwtjes worden uitgewisseld. Het echtpaar heeft buiten het werk geen hobby's. Wel gooit men in de zomer de tent een maand dicht en trekt de wereld in. "Tijd voor hobby's hebben we niet, want 's avonds na thuiskomst ben je uitgevoerd en dan moet er ook nog wat aan de ad-

ministratie worden gedaan" aldus mevrouw Vos die als hoofdverkoopster optreedt terwijl man Jan zich hoofdzakelijk met de inkoop bemoeit en zijn zaken op de veiling regelt. Na de ziekteprocessen gaf hij zijn ventwijk op, maar daar heeft hij nooit spijt van gehad. Een gezellig buurtwinkeltje dat nationale bekendheid verkreeg omdat Fina Woud onder de indruk was gekomen van de sfeer en deze overbracht in proza en noten voor haar muzikale komedie Oh wat een beeld.

Opbrengst collecte

De AVO-collecte heeft in Westzaan dit jaar het recordbedrag van f. 2.392,55 opgebracht. Bij dezen worden collectrices en gevers/geefsters hartelijk bedankt.

Namens het collecte comité,

Janny Kuijper-Staal

Hartelijk dank

Voor het aanschaffen van een computer en gymnastiekmateriaal werd door school De Rank in De Kwaker een speciale avond georganiseerd die via het spelen van bingo en het rad van avontuur een bedrag van f. 1.316,90 heeft opgebracht. Dit resultaat werd hoofdzakelijk verkregen dank zij de medewerking van de plaatselijke middenstand en bedrijven.

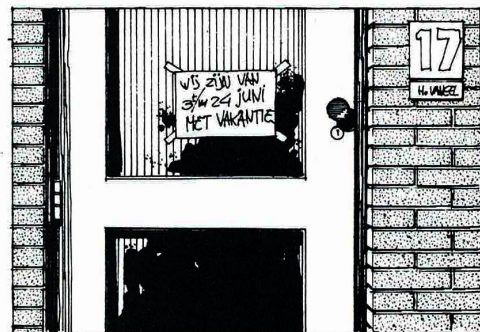
O.B.M.

Wetenswaardigheden

"U weet het natuurlijk allemaal al" en "het zal u niet overkomen, inbraak tijdens uw afwezigheid"

U bent ongetwijfeld hoog genoeg verzekerd en u heeft tenminste een verzekering die het risico van diefstal volledig dekt. Toch zijn er onder u, die bij terugkomst van vakantie, geconfronteerd worden met inbraakschade. Daarom volgen hieronder nog enige tips voor u met vakantie gaat.

- Registratie van waardevolle goederen op, bij de politie te verkrijgen formulieren
- Ramen en deuren voorzien van goed hang- en sluitwerk
- Liefst iedere deur afsluiten
- Aanbrengen van elektronische beveiliging
- Waardevolle goederen in een bankkluis deponeren
- Hang geen briefjes in het raam "Wij zijn met vakantie"
- Voorzie waardevolle apparatuur van uw postcode
- Zorg voor een goede diefstalverzekering

Op ons kantoor aan de Raadhuisstraat, alsmede bij de politie, zijn gratis registratiekaarten en -formulieren te verkrijgen waarop u het signalement van belangrijke apparaten kunt noteren. Eigendommen waarop geen kenmerk staat kunt u registreren door er foto's van te maken en er een duidelijke omschrijving van te geven. (b.v. sieraden en schilderijen)

Als men alle vorengenoemde maatregelen heeft getroffen zou men denken dat verzekeren overbodig is. Niets is echter minder waar. Alle maatregelen die men neemt zijn uiteraard ter voorkoming van misdrijven, maar ze zijn er ook voor om het de inbrekers niet makkelijk te maken, want het spreekwoord luidt: De gelegenheid maakt de dief. Geeft u dus geen gelegenheid!

Wilt u informatie over een inboedelverzekering, waarbij het risico van diefstal is meeverzekerd, dan kunt u dagelijks op ons kantoor Raadhuisstraat 3A terecht (tel. 075-213499)

Een gecombineerde brand- diefstalverzekering of uitgebreide-gevaarverzekering bieden wij u aan tegen een premie van f 1,45 per f 1.000,- verzekerd bedrag. In deze verzekering zijn tot maximaal f 5.000,- lijfsieraden gratis meeverzekerd.

Een Historisch presentje

Het bestuur van de Historische Vereniging stuurt jaarlijks de leden een nieuwjaarswens met een verrassing. Die bestond de laatste keer uit een foto van een groep mannen voor het raadhuis. Een interessante vraag is: Wie staan er op die foto? Aat Schoen ging met de verneemstok rond. Zijn speurwerk had het volgende resultaat. Op de kiek poseren van links naar rechts:

J.J. Allan	drukker
M.G. Grootes	chocoladefabrikant
dr. Jac.J. Vis	gemeente-geneesheer
D. Schipper	kaashandelaar
W.R. Drost	gemeente-secretaris
H. Valk	houtwarenfabrikant
H. van Alphen	burgemeester
M. Fonteijn	ambtenaar op de secretarie
C. Tip	oliehandelaar
H. Dierdorp	timmermansbaas, tevens gemeente-opzichter
H. Sol	doodgraver, lantaarn-opsteker enz.
J.Ph. Koene	gemeente-ontvanger
S. Bakker	veehouder in de Middelveldwachter
G. Bontekoe	veehouder, tevens dijkgraaf
P. Peereboom	

De foto is genomen in 1919. De groep bestaat uit het college van Burgemeester en Wethouders, de leden van de Raad en personen geheel of ten dele in dienst van de gemeente. De aanleiding voor het nemen van de foto is niet duidelijk. Wel

was 1919 een opvallend jaar. Op 22 augustus vergaderde de "oude" Raad voor de laatste keer. In die vergadering werd speciale aandacht besteed aan het aftreden van drie raadsleden met een lange staat van dienst. Het waren Tip (15 jaar wet-

houder!), Bakker en Peereboom. En dat zou best eens de reden van de foto geweest kunnen zijn. Hoe dan ook, het was in ieder geval een aardig idee van onze Historische Vereniging de oude opname uit de kast te halen.

Sfeer rondom de Braak

In Wie, waar, wat in Zaanstad zult u vergeefs zoeken naar visclub De Braak, maar de club bestaat toch echt. Tien jaar geleden werd een clubje van buurtbewoners opgericht dat vertier vond aan het fraaie viswater dat sinds mensenheugenis als De Braak bekend staat. Er is zelfs een echt bestuurtje met Nico de Boer als de stimulerende secretaris.

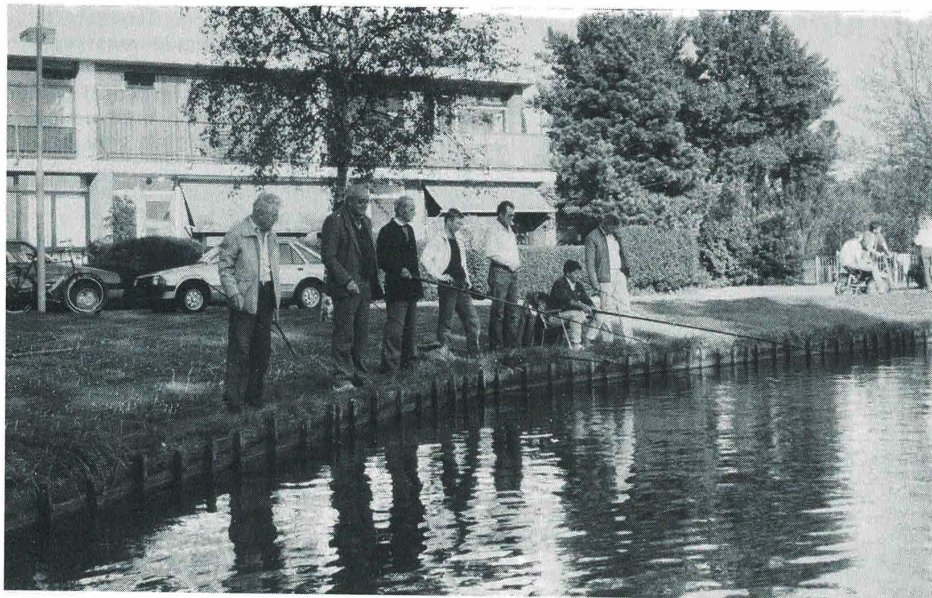
Men vist volgens een zomerprogramma dat midden mei begint en elke maandag tot en met 24 augustus wordt afgewerkt. Het telt 14 wedstrijdavonden, maar voor het kampi-

onschap tellen er maar 10. De vier slechtste resultaten vallen af. Naast de competitie organiseert men koppelwedstrijden waarvan de eerste woensdag 10 juni is ge-

houden en 8 juli en 12 augustus volgen er nog twee. Voor de jeugd houdt men in juni of juli een speciale wedstrijd. In de tijd dat wij er waren kregen we de indruk dat de vissen De Braak als een enge plek in hun woordenboek hebben staan, want niemand had er leven. Eén der vissers van het eerste uur Jo Olof: "Het gebeurt wel dat we zo'n hele avond weinig vangen, maar het belangrijkste is de gezelligheid met een koppeltje bij elkaar."

Zestien leden

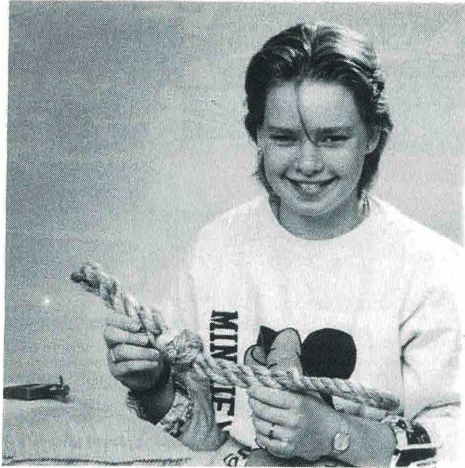
Dat koppeltje zijn dan zo'n zestien leden die vanaf 19.00 tot 21.15 uur hun hengel in De Braak deponeren. Allemaal in spanning tot rondom de klok van acht wanneer Gré ten Cate met de koffiepot langs komt en dat is ook al zo'n vast programmaonderdeel, evenals het feest rondom de prijsuitreiking, die dit jaar op 5 of 12 september in De Trommelhoek van drumband De Reef wordt gehouden. Tot slot viert men nog een slotavond in november in De Oude Herbergh. Maar zover is het nog niet, want eerst leeft de hoop op een mooie zomer. Jan Pelleboer heeft het al zo half en half beloofd, maar die heeft meer verstand van het weer rondom Paterswolde dan van ons grillige zeeklimaat.

Een apartje met.....

"Mag ik je een "potige tante" noemen?" vraag ik voorzichtig aan het meisje dat tegenover me zit. "Maakt niet uit hoor" grinnikt ze. Dus heb ik dat bij deze gedaan. Maar bij verder vragen blijkt dat ze Rosemarie heet en dat is dan weer even omschakelen. Want hoe romantisch haar naam ook klinkt, deze veertienjarige Rosemarie Smit heeft tóch voor een vak gekozen, dat doorgaans door mannen wordt uitgeoefend. Ze zit nl. als enig meisje met 20 jongens in de tweede klas van de School voor Scheepvaart en Techniek in IJmuiden. Het is de enige school voor lager beroeps onderwijs op dit gebied en na vier jaar ben je "scheepsgezel". "Je mag dan", zoals ze zegt "de rotklusjes opknappen op kotters en vissersboten." Daarom wil ze verder leren, als het kan tot kapitein op de grote vaart aan toe.

Toch was ze op een opendag van deze opleiding al zó enthousiast, dat ze er na de basisschool meteen heen wilde. Maar in hetzelfde gebouw wil ze later de Middelbare Stuurlieden Opleiding volgen en daarna ziet ze wel weer. "En jij als enig meisje tussen al die jongens..... gaat dat?" vraag ik. "Nou ja, ze zijn wel es klierig", zegt ze, "maar ja, wat wil je..... de puberteit hē."

"Heb je die drang om te varen van huis uit meegekregen?" "Ik heb een grootvader die heeft gevaren. En, oh ja, m'n vader wou het wel vroeger, maar omdat ie van z'n moeder altijd om zes uur thuis moest zijn voor het eten, heeft ie het maar niet gedaan. Nou en m'n moeder is banketbakker en m'n broer wil dat ook, dus ben ik de enige thuis..... maar ik wil het al zolang ik kan praten."

"Is het een moeilijke opleiding?" "Wel veel wiskunde" zucht ze, "maar motoren tekenen vind ik fijn, weten hoe ze in elkaar zitten, met zuigers, cilinders, verstuiers enz. Zelf onderdelen maken aan de draaibank en 's winters vooral veel knoopwerk. Turkse knoop, eindsplits, oog-splits enz. En 's zomers wordt er ge-

roeid in de haven in "kroketten", dat zijn oranje boten waar 12 man in kunnen zitten."

Ik vraag me af of dit meisje, dat vijf dagen per week op haar fiets naar IJmuiden rijdt, nog tijd heeft voor hobby's. En já hoor, ze turnt bij Jahn en is gek op tekenen. Het allerlieft zou ze op muren willen tekenen, maar dat wordt tegenwoordig niet zo op prijs gesteld.

Omdat ze bijna altijd voldoende heeft, met af en toe een acht, zou ik willen zeggen: "Zet em op Roos! ... als jij later als stuurvrouw op je schip door het Noordzeekanaal vaart, zullen wij naar je vrouwen!"

Serafina

Hartelijk dank

De enveloppenactie van de Club van Zes is ook dit jaar weer een succes geworden. De kas kon met f 3.000,- worden versterkt. Het geld zal worden gebruikt voor het organiseren van verschillende evenementen voor alle bejaarden in Westzaan. De Club van Zes, overkoepelend orgaan van Anbo, Dienstencentrum Westzaan en De Zonnebloem, is ook veel dank verschuldigd aan het plaatselijk bedrijfsleven.

Westzaan-Zuid aan de brandweertop

De brandweerwedstrijden, eens ingesteld om de paraatheid van de manschappen op peil te houden, zijn uitgegroeid tot sportieve krachtmetingen. De onderlinge krachten worden gemeten op toernooidagen, waar vernuftige brandweerdkundigen vaak zeer moeilijke opgaven hebben klaargelegd. Het zal duidelijk zijn, dat het alleen een ploeg, die tot op de kleinste

details op elkaar is ingesteld, gelukt succes te hebben. Westzaan-Zuid had dit jaar zo'n ploeg, die op zaterdag 16 mei in Heemskerk alle overige concurrenten zijn hielen liet zien en goud veroverde.

Sinds half februari had het team, onder leiding van bevelvoerder Jan Schoen jr., minstens één keer per week getraind en daarbij ondervond men veel steun van

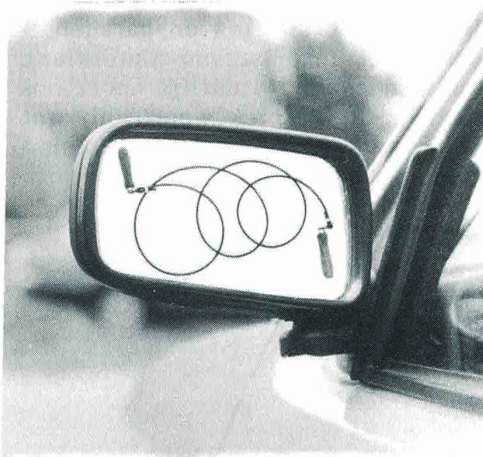
boeren en bedrijven die graag hun locatie voor de oefeningen beschikbaar stelden. De complimenten gaan dan ook zeker naar deze anonieme medewerkers uit. Veel dank is de ploeg ook verschuldigd aan de trainer-coaches Dirk Dresselhuizen, Jaap Hotting, Jan Schoen sr. en Wim Tatje. Ook de plaatselijke E.H.B.O. heeft een bijdrage aan het succes geleverd.

In de achteruitkijkspiegel Ruim 100.000 sprongen voor wereldrecord

Ditmaal kijken we terug op de prestatie van een echte Westzaanse wereldkampioen en dat is bij ons weten nog niet eerder voorgekomen. Het betreft Edwin Lagerwey, die het wereldrecord touwtjespringen met bijna een kwartier verbeterde en het op 13 uur en 30 minuten stelde. Hij sprong met een frequentie van 132 slagen in de minuut en dat betekent 106.920 uitgebalanceerde sprongen, bijna niet te geloven. De schrijver van dit artikel kent mensen die al na 100 "wippers" hun touwtje aan de kapstok hangen.

Over Edwin Lagerwey is al veel gezegd en geschreven. Hij kwam op de T.V. en staat kandidaat om opgenomen te worden in het Guinnessbook of Records. De benodigde formaliteiten zijn vervuld en opgestuurd naar Engeland, waar de inschrijving moet plaatsvinden. Voordat Edwin er wat van hoort, kan er nog wel enige tijd voorbij gaan, daar alles grondig wordt uitgezocht. Maar dat doet niets af van de prestatie van onze twintigjarige plaatsgenoot. Edwin zou eerst op Hemelvaartsdag optreden, maar doordat de Tros de uitzendrechten via de veel bekeken rubriek De Eerste de Beste had geclaimd, moest de live-uitzending worden vervroegd naar hun uitzendavond zaterdag 16 mei.

De huldiging vond wel op Hemelvaartsdag plaats in de sportschool van Tom Tulleken in Wormerveer. Hier gaf de eigenaar en ook trainer van Edwin een uiteenzetting wat deze voor zijn poging moest doen, maar natuurlijk ook laten. Hieruit bleek ook de enorme steun die hij van verschillende kanten heeft ondervonden. Allereerst zijn ouders, broer Patrick en vriendin Carla. En waar vind je zo'n werkgever als Jan Dorrestein, die zes weken

extra verlof geeft om een recordpoging te volbrengen.

Vijf maanden

De voorbereiding heeft vijf maanden geduurd en spitste zich vooral toe op de laatste spannende weken, toen de datum vast stond. Er werd gezocht naar de juiste voeding, medische en wetenschappelijke begeleiding, terwijl ook rekening moest worden gehouden met stress en blessures. Edwin sprong op aangepast schoeisel en op een vloer die door Forbo was geleverd en voorzien was van een speciale vering. Achteraf bekeken heeft Edwin het geheel als een droom ervaren.

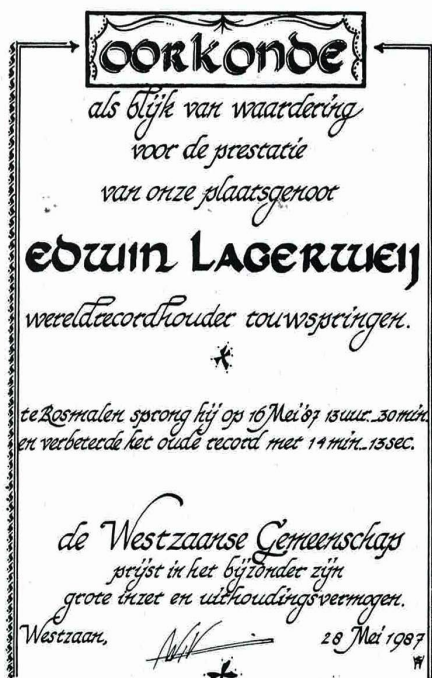
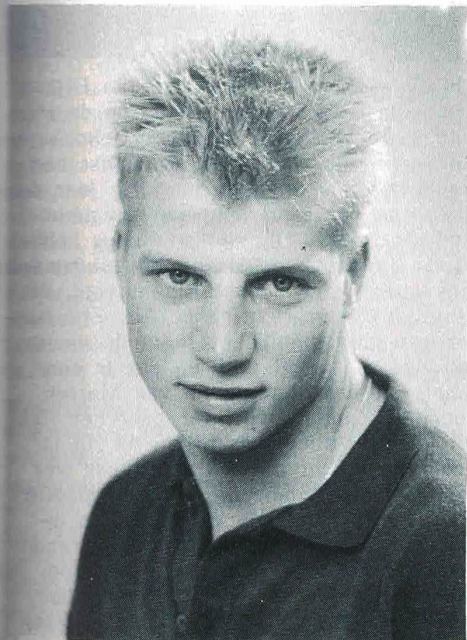
Hij had nooit gedacht dat zijn poging zoveel publiciteit zou trekken. Dat de zorg niet overbodig was, bleek wel toen hij de eerste nacht na het feest geen oog heeft dichtgedaan door pijn aan heupen en benen. Het aftrainen gebeurde met begeleiding van het medisch centrum in Utrecht en op Hemelvaartsdag had hij nergens meer last van.

De huldiging

In het sportcentrum vond de huldiging plaats. Tom Tulleken schetste het verloop van de voorbereiding en het opvoeren van de trainingsuren. Hij roemde de inzet van Edwin, hetgeen door burgemeester A. Lems nog eens werd onderstreept. Namens het gemeentebestuur overhandigde deze een stropdas en after-shave. Wouter Veenis, namens de W.G. met Fred Eerenberg aanwezig, bood een oorkonde aan die door Fina Woud was vervaardigd. Leuk was het optreden van politiemann Sjouk Barsingerhorn, die als officieel tijdwaarnemer het proces-verbaal opmaakte en mede voor wijkagent Ron Scherrenburg een presentje overhandigde. Namen alle bezoekers van de sportschool overhandigde Jo de Wijn een horloge. Verder ontving de beste touwtjespringer van de wereld nog een aquarel en de videoband van het gehele gebeuren.

Boerenplattochten afgelast

De tochten met de boerenplaat door het beschermde Reefgebied, en georganiseerd door de Zaanse VVV, hebben in de loop der jaren vele honderden mensen dichterbij de natuur gebracht. Het feit dat men elk geluidje kan horen en bij de vogels "binnen" kan kijken maakt deze natuurbeleving extra aantrekkelijk. En kan men niet alles direct thuis brengen dan is er wel een vertegenwoordiger van de Vogelwacht of plaatschipper Jaap Hotting die wijst op de schoonheid rondom. Er is één grote handicap en dat is het weer waardoor het voor de deelnemers riskant wordt om te boeken. Dit seizoen was het bar en boos en daarbij kwam nog de tegenslag dat de plat lek sloeg en de laatste tochten moesten worden afgelast. Gelukkig voor VVV-directeur Kees Koppenol kon een deel van de liefhebbers nog op de tochten in Jisp worden overgeschreven waar men met een dichte boot vaart. Maar vaak is dit niet de juiste oplossing daar bij regen en wind de vogels dezelfde eigenschappen vertonen als de mensen, die zich bij slecht weer ook minder laten zien. Bij de VVV wil men graag de tochten door het Reefgebied en het bezoek aan de molen Het Prinsenhof in het voorjaarsprogramma houden. Wellicht dat wordt gezocht naar een aantrekkelijke formule waarvoor overleg wordt gevoerd met de Vogelwacht Zaanstreek, De Zaanse Molen en plaatschipper Jaap Hotting. De laatste had dit seizoen nog een extra tegenslag daar hij verschillende scholen moest afzeggen door de pech met zijn vaartuig.

De W.G. sleutelt aan imago

Als men plaatsgenoten spreekt over het werk van de Westzaanse Gemeenschap dan overheerst de gedachte aan een groep, weliswaar harde werkers, die hoofdzakelijk bezig is met de organisatie van bruiloften en partijen. Men spreekt dan over het uitbundige feest bij de inkomst van Sinterklaas, de zomerfeesten en de viering van de koninginnedag. Natuurlijk hoort ook voorzitter Wouter Veenis die geluiden, vandaar dit gesprek waarin hij wat dieper in gaat op de details van het bestuurswerk en de grote betekenis welke de WG heeft voor het plaatslijk gemeenschapsleven.

Onverbidlijk volgt eerst de confrontatie met vroeger. Had je wensen, dan stapte je het gemeentehuis binnen en je had binnen enkele tellen antwoord. Vooral van burgemeester Verstegen werd veel steun ondervonden. Nu is de weg veel langer en heb je te maken met meerdere instanties, die vaak ook nog langs elkaar heen werken. Ook de WG ontkomt niet aan bezuinigingen en Veenis vertelde dat men over vijf jaar gerekend zo'n f 5.000,- moet inleveren. Dat betekent dat, wil men hetzelfde programma brengen, er andere bronnen moeten worden aangeboord. De voorzitter ziet de bui hangen dat over een aantal jaren nog meer gesnoeid zal worden en dat verenigingen weer meer op eigen koers moeten varen. Voor vele clubs staan er dan ook moeilijke tijden voor de deur en als WG dienen wij hierop alert te zijn.

De voorzitters

Wouter Veenis vindt het verheugend dat meer mensen het werk van de WG onderschrijven. De toenemende belangstelling op de jaarvergadering in februari is

daar het bewijs van. Sinds men ook individuele leden toe laat voelen meerderen zich bij het werk betrokken. Het beleid wordt voor een belangrijk deel bepaald op de jaarlijkse bijeenkomsten met de voorzitters van de aangesloten verenigingen. Men hoort wel eens het verwijt dat de WG zuinig is, maar dat is juist een kenmerk van het beleid. Populair gezegd: de organisatie dient te zorgen voor een appeltje voor de dorst. Bij het opzetten van b.v. het zomerfeest wordt uitgegaan van het principe dat de kosten gedekt moeten zijn. Hiervoor worden sponsors gevraagd, waardoor de entreprijzen laag kunnen worden gehouden en het feest het karakter krijgt van sfeer en gezelligheid voor het gehele gezin.

Toenemende waardering

Niet alleen in eigen plaats, maar ook in overige delen van Zaanstad, wordt de naam van de Westzaanse Gemeenschap steeds met respect genoemd en dat is leuk meegenomen. Het werkt drempelverlagend en daarmee is het bewijs geleverd dat een organisatie als de WG een sterke formule hanteert. Een groot deel van het succes kan zeker op rekening van Wouter Veenis worden geschreven, die echter bij zo'n loftuiging een afwerend gebaar maakt. "Het gaat om de gehele ploeg werkers die over verschillende verenigingen verdeeld vele tientallen bedraagt", aldus de voorzitter, die nog even wijst op het grote succes van de actie die op koninginnedag werd gehouden en waarop zich ruim 50 nieuwe leden meldden.

Nieuwtjes rondom het festival

LUCHTKASTEEL

Het luchtkasteel is een nieuwe attractie voor de jeugd, die op dit festival zijn première belooft. Het kasteel is een springkussen met Walt Disney-figuren en de jeugd kan zich hierop op een fijne manier uitleven

CO VERREY

Het skeelergebeuren wordt begeleid door een deskundige jury van tien personen onder leiding van Co Verrey. De laatste treedt tijdens het marathonschaatsen ook op als wedstrijdleider. Hij was het ook die het moeilijke besluit moest nemen om de driedaagse van Ankeveen af te blazen. Jos Niesten, één van onze trekpleisters, werd daar winnaar.

JURYWAGEN

Deze is, net als vorig jaar, weer beschikbaar gesteld door autorijschool Heijs Vamor uit Wormerveer.

RONDE-MISS

Er is natuurlijk geen wedstrijd meer denkbaar zonder ronde-miss. Ook tijdens het festival ontbreekt zij niet. Het is Simone Busé uit Haarlem, een goede bekende uit ren- en schaatserwereld, die al menige winnaarskus heeft uitgedeeld.

REUZENSJOELBAK

Ook dit speeltuig is een attractie op het festival. De bak is eigendom van de firma Hooyshuur uit Wormer. Er zijn prijzen te winnen!!!

GEEN VERANTWOORDING

Noch de organisatie van de skeelerwedstrijd, noch de Westzaanse Gemeenschap kan verantwoordelijk worden gesteld voor ongevallen of schade die de rijders of het publiek vóór, tijdens of na de wedstrijden overkomen.

PREMIES

Particulieren en firma's kunnen tijdens de skeelerwedstrijden premies beschikbaar stellen. Men dient zich hiervoor in verbinding te stellen met de juryleden op de wagen. De speaker is de op vele marathons optredende Piet Bogaart. Uiteraard kan dit ook voor het paardenfeest, maar dan zit er weer een andere jury op de kar.

STARTSCHOT

Onze wereldrecordhouder touwtjespringen, Edwin Lagerwey, zal het startschot lossen van de skeelerwedstrijden.

MODESHOW

Ingrid de Vries, van de kinderboetiek Mioche, neemt de modeshow voor haar rekening. Veertien kinderen lopen de show en er wordt, met steun van W.G.-dames, zelfgemaakte kinderkleding getoond voor kinderen van 1½ tot 12 jaar. Een leuk ongedwongen programma-onderdeel als afsluiting van het festival opgeluisterd met muziek.

Mensen houden van dieren

Als de werkers bij de firma Van Dijk & Allan omstreeks kwart voor tien de machines stoppen en naar de koffiehoeke verhuizen, meldt zich op de raampost een mannetjeseend, die al sinds drie jaar door tikken op het raam zijn aanwezigheid kenbaar maakt. Hij en Jan Koops hebben elkaar gevonden en als hij op eendemanier zijn boterhammetje heeft genuttigd, verdwijnt hij weer richting polder. Zijn aangeboren gulzigheid heeft hem de naam van Zwelgje opgeleverd en dat is een figuur uit het dierenleven van Marten Toonder. Zomer en winter gaat het ritueel door en alleen als hij in de rui is, wordt de vlucht naar de raampost wat moeilijk, maar dan pikt hij zijn dagelijks rantsoentje op uit de Weelsloot. In de loop der jaren heeft de fraai getekende woerd wel eens concurrentie gekregen van een vrouwelijke soortgenoot, maar het machtsvertoon van Zwelgje was haar te machtig.

Rie en Kees trots op paard en wagen

Kees ten Cate is lid van de vereniging Vrienden van het Aangespannen Paard Noord-Holland en hij heeft daar plezier in. Je kunt het van zijn gezicht aflezen als hij elke zondagmorgen, weer of geen weer, Detske inspant en een rondrit maakt. De nostalgie straalt ervan af en dan ziet men de schoonheid van de eenheid die paard, rijtuig en rijder vormen.

Vorig jaar reed Kees in de oude dresseer-
kar voor de eerste maal mee. Hij viel
met zijn gerij wat uit de toon, maar hij
kreeg dispensatie van het bestuur. Ook

trof hij het niet zo erg, want zijn Friese
paard was erg wispelturig en Kees zat
dan ook met het zweet in zijn handen op
de bok. Dit jaar pakt hij het anders aan,

want dan rijdt hij eerst een rondje kanaal
om de sterren-merrie tot rust te brengen.
Dat de knol wat uitgelaten is, is niet zo
verwonderlijk, want zij wordt alleen ge-
bruikt voor plezierritjes en dat is anders
dan in Friesland, waar zij de strengen
in de zware klei strak trek. Wel een ver-
schil met het eerste paard van Kees. Dat
was een Bels, die liep door hek en sloot
en ramde alles wat onder zijn bereik
kwam. Rie ten Cate kan je er alles over
vertellen. We kwamen voor een gesprek
met Kees, maar die was niet thuis. Maar
echtgenote Rie kent alle kneepjes en zit
tijdens de rit met dezelfde trots als Kees
in hun rijtuig.

Tonneau

Als het gaat om hun nieuwe antieke wagen
die werd gekocht komt het boek erbij,
want Tonneau behoort niet tot het dage-
lijks spraakgebruik. Het woord zegt het al,
want het is een Frans rijtuig en in de
vorige eeuw erg geliefd bij gouvernantes,
notabelen, dokters en notarissen. Ook in
die tijd groeide de aandacht voor comfort
en luxe en uitgaande van deze behoefte,
kwam de Tonneau tot ontwikkeling. Het
zijn koetsjes die zijn ontworpen voor kleine
en grote paarden en een achter-
instap. De panelen boden alle gelegenheid tot versie-
ring, waardoor de fraaiste exemplaren ont-
stonden. Een pracht van een rijtuig en als
Rie en Kees straks in de rondgang door
het dorp rijden, moet u eens extra aan-
dacht aan dit duo besteden. De vreugde
straalt van hun gezichten en daarmee is
ook weer eens bewezen, dat hobby's het
leven een plezierige verrijking kunnen
geven.

Skeelers is spektakel

Men is druk bezig het skeelers, dat in het noorden en oosten van ons land
bijzonder populair is, ook in onze regio bekend te maken en als de voorteke-
nen niet bedriegen, gaat deze sport ook hier een gouden toekomst tegemoet.
Het is een vorm van schaatstraining die reeds door Ard Schenk en Kees
Verkerk in hun gloriejaren werd beoefend.

Deze grote voortrekkers van de schaats-
sport reden hun trainingsrondjes nog op
een soort rolschaats en pas in 1983 ont-
dekte men dat deze landtraining tot een
volwaardige sport zou kunnen uitgroeien.
Aanvankelijk beschikte men over een vrij
dure Tri-Skate, maar de komst van de
Zandstra-skeeler heeft ertoe bijgedragen
dat de sport zich als een sneltrein heeft
ontwikkeld. Het is een goed produkt,
daar de wieljes licht en soepel lopen,
zodat de schaatsslag perfect is te imi-
teren en een tamelijk hoge snelheid kan
worden gehaald. Men rijdt zijn wedstrij-
den bij voorkeur op asfalt en daarom is
de locatie van Rote b.v. zo bijzonder ge-
schikt. De wielen zijn aan een fikse slij-
tage onderhevig en niet zelden moeten
deze na één wedstrijd worden vervangen.

Wedstrijden

Wedstrijden voor skeelers zijn er in ver-
schillende disciplines, zoals een marathon,
persoonlijke- en ploegentijdritten en wed-
strijden van stad tot stad. Het is moge-
lijk om records te rijden, waarbij dan de
klassieke langebaanafstanden worden ge-
volgd, zodat het voor de ijsschaatser aan-
trekkelijk is om deze vorm van sport in
de zomer te bedrijven. De echte schaat-

sers dienen er wel voor te zorgen dat zij
waken voor een te overladen skeelerpro-
gramma;

Blessures

De gevaren voor blessures bij skeelerwed-
strijden zijn vele malen groter dan bij het
marathonschaatsen, daar het contact met
het asfalt onaangener is dan op het ijs
waarop men meer glijdt.

Rondgang paarden en koetsjes

De vereniging Vrienden van het Aangespan-
nen Paard Noord-Holland, met leden in de
gehele provincie, organiseert dit jaar 18
evenementen van ringsteken tot gezellig-
heidsritten, maar ook gehandicaptenrijden.
Men trekt steeds veel publiek omdat de
liefde voor het paard ook is terug te vin-
den in de fraaie koetswerken en de kle-
ding van de rijders. De rondgang door het
dorp was het vorig jaar één van de hoog-
te punten van de show. Om zoveel moge-
lijk bewoners te bereiken is de route uit-
gebreider dan in 1986. Het vertrek is +
12.10 uur van het Roteterrein met de
volgende route:

Zuideinde, J.J. Allanstraat, Kerkbuurt,
Raadhuisstraat, Burg. Verstegestraat,
Burg. Vijlbriefstraat, Burg. Ferfstraat,
Raadhuisstraat, Kerkstraat, Torenstraat,
Watermolenstraat, J.J. Allanstraat, Zuid-
einde, 't Hoenstraat, Gruttostraat, Kie-
vitstraat, 't Hoenstraat, Zuideinde rich-
ting Roteterrein.

TREKKING LOTERIJ

Aan het eind van de dag zal de trekking
van de grote loterij worden verricht. Men
heeft in de afgelopen weken hiervan de
loten kunnen kopen.

Jaap Hotting stopt, maar zaak blijft

Zaterdag 25 juli a.s. stapt Jaap Hotting voor de laatste maal uit zijn winkelwagen en zet daarmee een streep onder zijn loopbaan. Hij heeft er dan ruim vijftig jaar opzitten met alle ups and downs van de zakenman die in de dertiger jaren is begonnen, de oorlog door kwam en het tot de dag van heden heeft volgehouden. De zaak blijft, want zoon Bram neemt ook het deel van vader erbij en mede door een aangepast verkoopsysteem en een gloednieuwe wagen zorgt hij ervoor dat de uitgebreide klantenkring volop aan zijn trekken komt.

Vader Jo Hotting krabde in de dertiger jaren menigmaal achter zijn oren, want wie van de zonen Joop, Jaap of Jan zou hij de boerderij J.J. Allanstraat 240 overdragen. Al snel bleek dat hij zich over zoon Jaap geen zorgen behoeft te maken, want die had niet zoveel zin in het boerenvak. Hij oogde meer op de handel en die kans kwam toen vrouwtje Gaus, altijd nog ventend met juk en emmers en met het bekende "plompie toe", haar zaakje wel wilde overdragen. Het was maar een kleine wijk met een droog sneetje brood, want in die tijd waren er wel een tiental melkboeren die de spoeling wel heel erg dun maakten. Toen achtereenvolgens Jan Veldhuis, Gerrit Harwijne en Cor Havik stopten kwam er wat meer ruimte voor Jaap Hotting, die zich inmiddels een tweedehands bakfiets had aangeschaft.

Sanering

Door de sanering van de handel, die eerst nogal wat voeten in de aarde had, kwam

er rust op de markt en konden de melkhandelaren zich op hun eigen wijk concentreren. In 1950 werd woonhuis en winkel J.J. Allanstraat 125 gebouwd en dit was zo midden in de wijk een schot in de roos.

Door de veranderde verkoopmethoden en de komst van de supermarkten moesten vele collega's de pijp aan Maarten geven. Natuurlijk had ook Jaap Hotting er last van, maar hij zette door, want er is duidelijk behoefte aan de winkel aan huis al was het alleen maar voor de restboodschappen. De service werd nog meer opgevoerd toen zoon Bram erbij kwam.

Sociale functie

Jaap Hotting is er van overtuigd dat hij straks zijn zaak zal missen omdat hij in de wijk veel gezelligheid ontmoette. Hij ventte met de bel en dat betekent dat de klanten naar de wagen toe komen. Maar dat geldt niet voor, vooral ouderen, die moeite hebben met de opstap en het gewicht van flessen en pakken. Er zijn zelfs klanten waarvan de Hottings de huissleutel op zak hebben, zodat zij de zaken kunnen afwickelen als er geen mens thuis is. Dat Jaap Hotting een zeer gezien figuur is, werd op 6 mei in De Prins bewezen, toen vele klanten kwamen opdraven om hem met zijn vijftig-jarig ondernemerschap te feliciteren. Zoon Bram, die in het winkelarme zuidelijke dorpsdeel een goede klantenkring heeft opgebouwd, zal zeker ook in de nieuwe wijk in de voetsporen van vader Jaap willen treden.

Rabobankbrochure biedt hulp bij solliciteren

Voor duizenden schoolverlaters begint de komende weken een nieuwe, veel zelfstandiger periode in hun leven. Een aantal van hen gaat doorstuderen, anderen willen gaan werken. Maar het vinden van een baan is niet altijd even eenvoudig. Banen liggen niet voor het opscheppen en de concurrentie is groot. De nieuwe Rabobankbrochure Solliciteren kun je leren, biedt informatie om snel en goed aan de slag te komen.

In het boekje staat waar je vacatures kunt vinden en waar je meer te weten kunt komen over bepaalde beroepen. Ook wordt ingegaan op het aanbod van bepaalde banen. Nuttige tips worden gegeven voor het schrijven van een goede sollicitatiebrief en voor het voeren van een succesvol sollicitatiegesprek. De brochure Solliciteren kun je leren is gratis verkrijgbaar bij de Rabobank.

Niet alleen de schoolverlaters die een baan zoeken, maar ook de meeste jongeren die doorstuderen krijgen intensief te maken met geldzaken. Zo moet tegenwoordig iedereen van 18 jaar en ouder die een erkende dagopleiding volgt (dus b.v. ook M.A.V.O. en V.W.O.), beschikken over een eigen bank- of girorekening om studiebijdragen van de overheid (de zogenaamde W.S.F.-toelage) te kunnen ontvangen.

Over geldzaken valt zoveel te zeggen en te schrijven, dat over dit onderwerp de afgelopen jaren tientallen publicaties zijn verschenen. Om ervoor te zorgen dat jongeren wegwijs kunnen worden in deze veelheid van voorlichtingsmaterialen, heeft de Rabobank voor hen een geactualiseerde versie van de Jongerenwijzer beschikbaar. Deze "mini-catalogus" vergemakkelijkt het zoeken door een omslagafbeelding en een korte inhoudsomschrijving te geven van meer dan vijftig folders en brochures. Tevens is vermeld waar en eventueel tegen welke prijs de desbetreffende uitgave verkrijgbaar is. Een gratis exemplaar van de Jongerenwijzer kan worden afgehaald bij de Rabobank Westzaan. Tevens kun je bij ons langs komen voor het openen van een betaalrekening of om informatie hieromtrent.

Rectificatie

In de bijsluiters over het lidmaatschap van de W.G. bij de krant van mei stond een verkeerd gironummer vermeld. Het juiste nummer is: 4054582.

COLOFON

Redactie : Jaap de Boer
Administratie : Aat Vet
Tekstverwerking : Wil van 't Veer
Janny Kuijper-Staal
Correctie : Wim van Vonno
Advertenties : Aart Sluis
Piet van der Loo Jr.
Fotografie : Foto "Herdi"
Druk : Van Dijk en Allan B.V.

Lambert Melisz zelfstandig

Als de gemeenteraad ermee accoord gaat wordt het bejaardentehuis Lambert Melisz per 1 januari 1988 zelfstandig, daar de gemeente Zaanstad dit tehuis en de Durghorst in Krommenie wil afstoten. Het geeft consequenties voor het personeel dat de status van ambtenaar kwijt raakt, maar waarvoor nieuwe vormen worden gezocht. Blijkens een mededeling aan de pers is mevrouw A. Kromkamp niet rouwig om de overstap. "Als ik maar een goed bestuur krijg ben ik wel tevreden" was haar commentaar en daarmee slaat ze de spijker op z'n kop. Uit het advies van B & W blijkt dat men één bestuur wil benoemen voor beide tehuizen, maar uit de gesprekken welke wij voerden blijkt dat dit een aanleiding kan zijn tot een conflict, daar niemand iets ziet in een gecombineerd bestuur. Voorts heeft men ook geen begrip voor het feit dat de belanghebbenden, en dat zijn in de eerste plaats de bejaarden en het personeel, in de krant hebben moeten lezen wat men met hen van plan is.

Welke verandering?

Voor de bejaarden persoonlijk zal er in een een stichting weinig veranderen. Hun belangen zijn in wetten en voorschriften gewaarborgd en daar valt niet aan te tornen. Vanuit de overheid is hierop voldoende toezicht en elke bejaarde kan zelfs tot de hoogste instantie zijn beklag doen als hij zich eventueel benadeeld zou voelen. Met de komst van het bestuur zal de gemeentelijke Commissie van Toezicht, die toch al weinig bevoegdheden had, worden opgeheven. Wel is het mogelijk dat leden van deze commissie deel gaan uitmaken van het bestuur, maar dat beslist het gemeentebestuur. Er is een ambtelijke werkgroep gevormd met als uitgangspunt het advies van het college tot het instellen van één beheersstichting voor beide tehuizen. Er komt een inspraakprocedure waarin bejaarden, vakbonden, personeel en ook andere instanties hun zegje kunnen zeggen. Hiervan worden verslagen gemaakt die de commissies moeten passeren alvorens de gemeenteraad zich hierover kan uitspreken. Als we het lijstje overzien was de voor de hand liggende vraag aan Dick Prins, hoofd afdeling Bejaardenaangelegenheden, of de datum van 1 januari wel haalbaar is. Hoewel hij zijn twijfels heeft wil hij toch in eerste instantie deze datum in de peiling houden.

Waarom?

De huidige afschuiving is versneld, omdat de gemeente meer zeggenschap heeft gekregen van de provinciale overheid. Wanneer de gemeente zelf als exploitant van de bejaardentehuizen blijft optreden dan wordt men in vrijheid van handelen beperkt.

Eén bestuur?

Het is opmerkelijk dat geen der partijen een goed woord over heeft voor een gedeeld bestuur met de Durghorst gezien de verschillen welke er tussen Westzaan en Krommenie bestaan. Men wil in Westzaan een eigen bestuur, dat via de geëigende kanalen wordt gekozen. Wordt het een gecombineerd bestuur dan zijn de leden toch geneigd hun eigen belangen op de voorgrond te plaatsen. Het hemd is nu eenmaal nader als de rok. En wanneer men behept is met een gemeentelijke fusiekoorts dan zou een combinatie van beide bejaardenoorden in Krommenie meer rendement kunnen brengen. Ook voor het personeel zijn het spannende tijden. Zij wil-

len, en dat is terecht, goede waarborgen waardoor hun status wordt behouden. Hoewel aan de positie van ambtenaren de laatste jaren fiks is geknaagd wil men geen verdere achteruitstelling.

De flatjes

De 18 flatjes en de drie oudere woningen alsmede het hoofdgebouw veranderen niet van huisbaas. Volgens de heer Abbenhues van Centraal Woningbeheer maakt het geen verschil of de opstallen aan de gemeente Zaanstad, of aan een nieuwe stichting worden verhuurd. De eens zo fraaie tuin zal op een andere manier moeten worden onderhouden. Nu is het een voorbeeld van de totale verpaupering van onze streek. Het laatste woord is voor de heer Jan Albers, voorzitter van de Commissie van Advies, die net als een ieder uit de krant moest lezen wat er gaat gebeuren. Hij spreekt over een totaal gebrek aan interesse van een gevoelloos gemeentebestuur dat toch minstens de betrokkenen tijdig had moeten inlichten. Ook de opvatting van één bestuur voor Krommenie en Westzaan noemt hij absurd. Achteraf is deze gang van zaken niet zo vreemd, want adviezen werden er aan de adviescommissie nooit gevraagd.

SKEELER- EN PAARDENFESTIVAL

zondag 28 juni 1987

terrein Rote b.v.

PROGRAMMA

9.00 uur	: Poort open
11.30 uur	: Start eerste serie skeelers
11.55 uur	: Start tweede serie skeelers
12.20 uur	: Vertrek paardenoptocht (zie route elders)
12.25 uur	: Demonstratie roller-skates
12.40 uur	: Kleine skeelerfinale
13.00 uur	: Grote skeelerfinale
13.45 uur	: Prijsuitreiking skeelers
13.00 - 14.00 uur	: Optreden muziekvereniging Crescendo
14.00 uur	: Ringsteken en het schoonste geheel
15.00 - 17.00 uur	: Optreden van The Sun Roof Jazzband o.l.v. Dirk Mes
15.30 uur	: Prijsuitreiking paardenfestival
15.45 - 16.45 uur	: Modeshow
16.45 uur	: Trekking loterij Westzaanse Gemeenschap
Extra attracties	: Gratis springkussen voor de jeugd Reuzensjoelbak met leuke prijzen
Entree	: f 3.-- per persoon (kinderen onder de 12 jaar gratis toegang)

Roel kijkt..... In de glazen bol

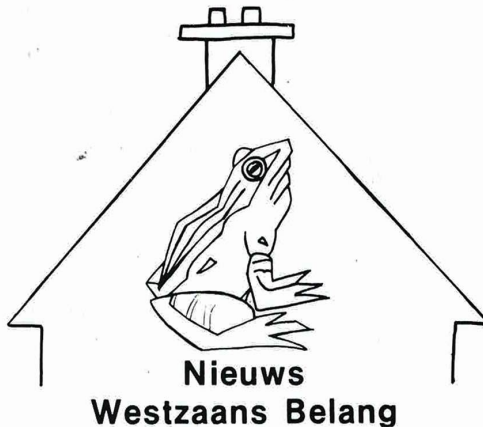

Schipper Geveld

Geen zee was hem de baas, met windkracht acht of negen, geen probleem. Een rots in de branding en als een paal bleef hij altijd boven water. Er was geen windstreek of hij kende hem als zijn eigen broekzak. Een pot bier en een shagje, de helmstok stevig in zijn stevige knuisten en zijn blik gericht op de horizon. Zo kende ik Willem Simons maar toen ik oost zeven binnenstapte in het V.U.-ziekenhuis te Amsterdam ontmoette ik niet deze man van stavast. Snakkend naar lucht lag hij daar op het ziekbed, zich niet bewust van zijn dubbele longontsteking. Mijn hand, die ik in de zijne legde werd ter nauwernood geschud. Hoi keek hij uit zijn ogen en ze stonden flets. Niets van de scherpte die ze normaal uitstraalden op zijn botter "De sapper van Seilt" vond ik erin terug. De verse lucht die hij normaal nodig had om zijn opdrachten rond te schreeuwen op de botter was nu hard nodig om te overleven. Groot was mijn schrik om hem zo te ontmoeten. Ik besepte voor de zoveelste maal in mijn leven, dat het breekbaar en kostbaar is. Dat de dood altijd in ons levensvalies mee reist of je nu goed bent of slecht, sterk of zwak, altijd is hij in onze nabijheid. Op mijn vraag of hij wist wie ik was kreeg ik een antwoord: "Ja, je bent een ouwe zekerd", ja dat kon ik als waarheid niet tegen spreken. Nogmaals drong ik aan of hij wist wie ik was. Na enige tijd: "Ja ik weet wel dat jij Roel bent", zei hij knibbig. "Gooi nou maar de touwen los, dan gaan we het IJsselmeer op". Zo gingen we getweeën de voormalige Zuiderzee op. Willem aan het helmhout, zonder bier of shagje. Geen zee was ons te hoog. Na vijftien minuten werd hij moe en wilde naar de wal, hetgeen geschiedde. Het afmeren liet hij aan mij over. Langzaam sloot hij zijn ogen en viel, al snakkend naar adem, in een onrustige slaap. Ik streelde zijn hand. Wat kan je op zo'n moment meer doen?

Welkom aan boord

Nu, nog geen maand nadat schipper theelicht Willem van "De sapper van Seilt" op het randje van de dood balanceerde, zaten we gezamenlijk en genoeglijk aan een jachtschotel, door hem zelf klaar gemaakt, in zijn gezellige huiskamer. De wijn vloeide met een volheid van een windkracht zeven in de kelen. De stemming was opperbest. Alles was bijna weer zoals het was. De gesprekken gingen weer als vanouds over de IJsselmeerbotter. Bijna had Willem het loodje gelegd maar gelukkig heeft hij de botter niet gemist. Wilt u eens met schipper Willem theelicht en zijn botter "De sapper van Seilt" het ruime voormalige Zuiderzeesop op bel dan met Roel tel. 177 810.

Twee van de meest voorkomende vragen

Bij het woningwaarderingstelsel wordt de huurprijs van een woning bepaald door het aantal punten dat een woning heeft. Nu hebben wij zelf iets aan de woning veranderd, waardoor deze nu meer punten zou hebben dan eerst. Tellen die punten mee?

In principe niet. Bij de puntentelling moet worden gekeken naar de toestand zoals die was bij het ingaan van de huurovereenkomst. Verbeteringen of veranderingen die u zelf heeft aangebracht tellen niet mee. Alleen wanneer de corporatie u een vergoeding heeft gegeven voor de verandering tellen de extra punten wel mee. Dat geldt ook wanneer de corporatie de verandering zelf heeft aangebracht.

Diverse keren is geschreven over de risico's van een ondeskundig aangelegde openhaard. Moet je met allesbranders ook zo voorzichtig zijn?

Inderdaad. Ook voor een allesbrander worden speciale eisen aan het rookkanaal gesteld. Net als bij een openhaard is de bestaande schoorsteen daar niet geschikt voor. Er moeten speciale voorzieningen worden getroffen, of er moet soms een geheel nieuw rookkanaal worden aangelegd. Dat menen we heel serieus, want denk er aan: alle schade die ontstaat doordat een allesbrander (of openhaard) op een ondeugdelijk schoorsteenkanaal is aangesloten, is voor rekening van de huurder. Verder is de naam allesbrander nogal misleidend. Je zou denken dat je er alles in kwijt kunt, maar niets is minder waar. Een allesbrander is bedoeld voor hout, kolen of briketten en niets anders.

KERKDIENSTEN JULI EN AUGUSTUS

Chr. Gereformeerde kerk

J.J. Allanststraat 185

5 juli 10 en 16.30 uur Student H.v.d.Steege
12 juli 10 en 16.30 uur Ds H.H. de Haan
19 juli 10 en 16.30 uur Ds J.C. Maris
26 juli 10 en 16.30 uur Ds G. Bilkes
2 aug 10 uur dienst des woords
16.30 uur Ds Hoogendoorn
9 aug 10 en 16.30 uur Ds H.v.d.Schaaf
16 aug 10 en 16.30 uur Ds J.C. Maris
23 aug 10 en 16.30 uur Ds C.v.d.Weele
30 aug 10 en 16.30 uur Ds W. de Jode

Hervormde/Gereformeerde federatie

5 juli 10 uur Ds A. Mak H.H. Avondmaal en Lambert Melisz
12 juli 10 uur Eigen Dienst
19 juli 10 uur de heer A. v. Midden
26 juli 10 uur Eigen Dienst
2 aug 10 uur Cand. Joh. Langeraar
9 aug 10 uur Ds A. Mak
16 aug 10 uur Ds A. Mak H.H. Avondmaal
23 aug 10 uur Ds A. Mak
30 aug 10 uur Cand. Bara v. Pelt v. Amsterdam

Gereformeerde Gemeente

J.J. Allanststraat 463

5 juli 10 uur Leesdienst
19 uur Ds A.M. de Boer
8 juli 19.30 uur Ds G. Mauw
12 juli 10 en 15.30 uur Leesdienst
19 juli 10 en 15.30 uur Leesdienst
23 juli 10.30 uur Ds J. Karens
26 juli 10 en 15.30 uur Leesdienst
2 aug 10 uur Leesdienst
19 uur Ds A.J. Gunst
5 aug 19.30 uur Ds C. Meeuse
9 aug 10 en 15.30 uur Leesdienst
16 aug 10 en 15.30 uur Leesdienst
20 aug 19.30 uur Ds B. v.d. Heiden
23 aug 10 en 15.30 uur Leesdienst
30 aug 10 en 15.30 uur Leesdienst

Doopsgezinde Gemeente

5 juli 10 uur Gez. Dienst Westzaan
12 juli 10 uur Gez. Dienst Wormerveer
19 juli 10 uur Gez. Dienst Oost Grafdijk
26 juli 10 uur Gez. Dienst Krommenie
Deze diensten worden geleid door Ds K. v.d. Wijk.
2 aug 10 uur Gez. Dienst Wormer
9 aug 10 uur Gez. Dienst Westzaan
16 aug 10 uur Gez. Dienst Wormerveer
23 aug 10 uur Gez. Dienst De Rijp
30 aug 10 uur Gez. Dienst Krommenie
Deze diensten worden geleid door Da E. van Harlingen.

After-shave en een strop gedast, geen cadeaus die de meester past

